

Sygn. akt IC 1084/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: st. sekr. sąd. Karolina Nesterewicz

po rozpoznaniu 4 września 2018 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa R. w K.

przeciwko L. J.

o zapłatę 2.481,39 zł

oddala powództwo.

(...)

UZASADNIENIE

R. w K. wniósł pozew przeciwko L. J. o zapłatę kwoty 2481,39 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podał, że na podstawie umowy cesji z dnia 20.12.2016r. nabył wierzytelność od (...) S.A. w W., która zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Podała, że pozwany nie uregulował w terminie zobowiązań finansowych, co doprowadziło do rozwiązania umowy przez operatora z przyczyn, leżących po stronie abonenta, i spowodowało uprawnienie operatora do naliczenia kary umownej.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, zarzucając, że nie ma takiego zobowiązania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Strona powodowa nie udowodniła faktów, z których wywodziła skutki prawne, w postaci możliwości żądania zapłaty od pozwanego kwoty dochodzonej pozwem. Jej twierdzenia, jakoby przysługiwała jej wymagalna wierzytelność, względem pozwanego, w kwocie dochodzonej pozwem, pozostały gołosłowne. Na stronie powodowej spoczywał ciężar udowodnienia, że pozwany, wbrew warunkom umowy, zawartej z (...) S.A. w W., nie wykonał w terminie świadczenia zapłaty w kwocie, wskazanej w pozwie, co skutkowało naliczeniem odsetek za opóźnienie w określonej wysokości oraz nałożeniem kary umownej w określonej wysokości (art. 232 kpc w zw. z art. 6 kc). Strona powodowa nie przedłożyła żadnych dokumentów (poza przesądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 16.03.2017r., k-18), na które się powoływała w pozwie i piśmie procesowym z dnia 9.08.2018r., w tym umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej przez pozwanego, faktur, not odsetkowych, Regulaminu Świadczenia Usług, noty obciążeniowej. Nie wskazała, jakich konkretnie świadczeń pozwany nie spełnił, jakim obowiązkom umownym uchybił. Nie przedłożyła

dokumentu wypowiedzenia umowy, co uniemożliwiło Sądowi zbadanie przyczyn i zasadności rozwiązania umowy, ustalenie daty wymagalności świadczenia oraz kontrolę prawidłowości wyliczenia kwoty, dochodzonej pozwem. Twierdzenie powoda, że świadczenie stało się jest wymagalne w dniu 10.12.2015r. (k-2) było całkowicie gołosłowne. Powód nie wykazał podstawy faktycznej ani sposobu wyliczenia kwoty dochodzonej pozwem, w tym, z tytułu „odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od następnego dnia wymagalności poszczególnych faktur oraz ich wartości”. Brak jest podstaw do naliczenia odsetek za opóźnienie, skoro powód nie udowodnił wysokości i terminów wymagalności poszczególnych kwot. Niezależnie od powyższego, strona powodowa nie przedłożyła umowy przelewu wierzytelności, na którą powołała się w pozwie, twierdząc, że nabyła wierzytelność przysługującą względem pozwanego, nie wykazała zatem legitymacji do występowania w procesie w charakterze powoda.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 471 kc, art. 483§1 kc, art. 509 kc w zw. z art. 6 kc, orzeczono jak w sentencji wyroku.

Sąd nie znalazł podstaw do działania z urzędu w celu poszukiwania dowodów, na poparcie twierdzeń powoda, w sytuacji, gdy strona powodowa jest profesjonalnym przedsiębiorcą, zajmującym się m.in. udzielaniem kredytów. Sąd podziela pogląd, wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000r., V CKN 175/00, OSP 2001 r./7–8/116, iż działanie sądu z urzędu może prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). W uzasadnieniu powołanego orzeczenia wyrażono stanowisko, iż ani w toku postępowania dowodowego, ani po wyczerpaniu wniosków dowodowych stron, sąd nie ma obowiązku ustalania, czy sprawa jest dostatecznie wyjaśniona do stanowczego rozstrzygnięcia stosunku spornego i nieaktualny jest już nakaz uzupełniania z urzędu udzielanych przez strony wyjaśnień i przedstawianych przez nie dowodów jak i dokonywania oceny stopnia wyjaśnienia sprawy. Powołanie dowodu przez sąd z urzędu może być korzystne dla jednej ze stron, niekorzystne natomiast dla strony przeciwnej. Przestrzegając zasady równości stron, sąd musi, o ile chodzi o powoływanie dowodów, przestrzegać również zasady kontrydiktoryjności, stosownie do której strona może m.in. powoływać dowody i wypowiadać się co do dowodów powołanych przez przeciwnika. Sąd powinien zatem przede wszystkim dbać o to, aby każda ze stron taką możliwość uzyskała. Działanie przez sąd z urzędu nie może prowadzić do zastępowania strony w spełnieniu jej obowiązków i może mieć miejsce tylko w szczególnie wyjątkowych sytuacjach. Sąd nie dopatrył się podstaw do uznania za taką sytuację stron w niniejszej sprawie.